

יהיה מותר. ויש לתקן דרבה לא השיב ויגלו
 ברעדה משום דסבר כמו מחנכותו והתני איני
 עומדין לתחילת אלא מתוך קובה ראש אמריה
 שם מאו קרא וקאמר שם אמר רב נתן בן יצחק
 דתלמי עבדו את ה' ביראתו ויגלו ברעדה מאו
 זגילו ברעדה אמר רב אדא בר אבהו אמר רב
 במקום גילה שם תנא העדה וסבב רבה הקרא
 אתיא לתפלה שאין עומדין לתחילת אלא מתוך
 קובד ראש וקרא חדא קאמר עבדו את ה' ביראתו
 זגילו ברעדה והתניו ותפלה תנא ברעדה שאין
 עומדין לתחילת אלא מתוך קובד ראש ורב לא
 מוכי קרא בתפלה אלא בכל מקום במקום גילה
 שם תנא העדה ולכך השיב ויגלו ברעדה אמנם
 רב אלפיט יש לו גרסא אחרת והתבאר במקום
 אחר ואין לתאחד כאן אמנם מה שהשיב תפילין
 מנחמא רזל בן אמ בשביל כך צריך התעצבות
 שהאדם הוא עלול אל השי' כמו שאמרנו ומפני
 מורא מלה מלכי המלכים יהא לו מורא והתעצבות
 אדרבא ביה ויש לו לשמות כי תפילין מנחמא פי'
 התפילין הם שהשי' וקרא על האדם דתנב
 (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא
 עליך ויראו מיד ואמר ר"א אלו תפילין של
 ראש כי אציג כי יש לאדם לנהוג המנועה יתיחה
 ולא יתה לו קלות ראש ויהי מצד כי האדם הוא
 עלול ויקבל ראש העלה אבל מצד זהו כי השי'
 נקרא עליו שמו ויהי עליו ויהי יתב עלתו
 והגו שמעו והא ביה אשר הוא עלתו ולפיכך
 אמר תפילין מנחמא כי אין השמחה רק מפני
 שהשי' אצור עליו ושמו נקרא עליו והרי עיקר
 מה שצריך שיהיה האדם בהכנות שיהיה מוכן
 שיש לו עלתו והרי בשמחה מזהו אינו מכיר עלתו
 ועוד יש לפרש כי האדם היה הגשמי אין ראוי
 אל השמחה במה שהיא אדם גשמי ודבר זה
 בארמו אצל גוף שעה אדם של קלות רוח לעולם
 מכל הני עוה"ז (אבות פ"ד) ע"ש ולפיכך אמר
 בכל עצב יהיה מותר כי האדם כאשר זהו כאשר
 ראוי לאדם דהיינו שאין לו שמחה וכמו שהאוי
 אל עוה"ז שמוא עולם גשמי ולעוה"ז כחייב או
 ימלא שחוק פי' וכמו שיתבאר בסמוך ואז מקום
 מותר הוא עוה"ז ויהי השש תפילין מנחמא פי'
 התפילין היא דבר קדושה אלהים שנקרא על
 האדם ולא מציינו מצות כמו זאת ששורר ודבר

על האדם קדושה אלהית כדלתה וד"ל אציג
 שמעו האדם צמנו שהיא בעל בשם אין ראוי
 אל השמחה מן הטעם אשר התבאר מכל מקום
 הרי ופי' ביה קדושה אלהית מצד כי שם ה'
 נקרא עליו שמו והתניו שחוק קדושים בן
 ומצד הני ראוי אל האדם השמחה שאינה ראויה
 לעוה"ז בעולם הגשמי והתני זה:
 אמר רבי יוחנן משום ר'ש בן יוחאי אסור
 לאדם שימלא שחוק פניו בעה"ז שגאמר
 אן ימלא שחוק פניו ולשובו רנה אומתי ימלא
 שחוק פניו בזמן שיאמר ביהם הגדיל ה' לעשות
 עם אלה אמר עליו על ר"ל שמענו לא מלא
 שחוק פני בעה"ז מפי שמעה מה' יוחנן דביה
 פי' אין השמחה בעה"ז כי העוה"ז הוא עולם
 גשמי והעולם הגשמי יש בו השתנות וכל שמו
 הוא דע כמו שיתבאר ואין יהיה השמחה בעה"ז
 הגשמי דבר זה לא יתכן ולפיכך אמר או ימלא
 שחוק פניו כלומר או לעה"ז ובמלת או רמו
 הכל כי אין האוהה השמחה בעה"ז הגשמי שהיא
 תחת הזמן אשר הזמן בו שנוי גבול שנוי הוא
 דע ואין בו השמחה אבל או ימלא שחוק פניו
 כי מלת או בא על דבר שאינו תחת הזמן כי
 הזמן הוא המשך ומלת או הוא מורה על העת
 כמו שפארנו דבר זה בהכוון גבורות השם
 במלת או ישיר ובכמה מקומות שלכך אמרו כל
 מקום שגאמר ויהי אינו אלא לשון ויהי מפני שכל
 היה הוא שנוי והשנוי הוא רע אבל מלת או
 מורה על העתה שהעתה אין מלת או ואם
 שיהיה בה היות שהיא שמה אשר לשנוי הוא רע
 ולפי אמר או ימלא שחוק פניו כאשר אמר
 הגדיל ה' לעשות עם ישראל והוא שחוק פניו
 כשלימותו ולא יתה בו שנוי אשר הוא שייך לזמן
 אבל מלת עולם בזמן המות שאין בו העת אשר
 הזמן בו שנוי וכאשר שייך דבר זה מבורה ולפיכך
 אין ראוי שיהיה עלתו רע והבטחה תמיד ואין
 האדם יתבאר עלתו רע והוא אמרו ריבון לרב
 המנוה והתניו שחוק פניו ויהי דהיינו לישדי לן
 מפי' שחוק פניו ויהי דהיינו לישדי לן דמיתנו אמרו
 ויהי דהיינו לישדי לן מותר אמרו להו' הי תורה והי
 תורה דהיינו לישדי לן בארז זה כי אין ראוי אל
 האדם השמחה מצד שהוא בעל העדר ומיתתה
 דבר זה מצד הסוף אשר סוף כל האדם למות